

Đề bài:

Tình yêu quê hương đất nước là một đề tài sâu rộng trong mọi nền văn học Đông Tây kim cổ.

Tại sao vậy? Em hãy viết một đoạn văn nói lên vai trò quan trọng của quê hương đối với mỗi con người.

Bài làm

Quê hương ấy là gia đình, là bạn bè, là thầy cô, là ngôi nhà ta ở, là ngôi trường ta học, là con đường ta đi... Và bởi thế, quê hương có một vị trí quan trọng trong lòng mỗi người. Quê hương trước hết là cái nôi nuôi ta lớn thành người. Đó là nơi cha mẹ vun đắp tình cảm yêu thương nồng cháy để từ đây ta được hoài thai rồi cất tiếng khóc chào đời. Vừa rời lòng mẹ, quê hương đã giữ dùm ta một phần máu thịt, đất đai quê hương chôn rau, cắt rốn của ta để xứ sở nhận mặt đứa con mới mẻ của mình. Từ đó, dù lao động, sinh sống gần bó với quê hương hay đi đến bất cứ nơi đâu thì ta vẫn là con của mảnh đất quê hương yêu dấu ấy... Quê hương như một người mẹ hiền ôm ta vào lòng và dành cho ta những gì tốt đẹp nhất. Cha mẹ cho ta hình hài, bạn bè cho ta tình bằng hữu, thầy cô cho ta tri thức, con đường cho ta tới lớp, bầu trời cho ta ước mơ... Và nói như lời một bài hát: “Cha mẹ cho em cả hình hài. Thầy cô cho em cả kiến thức... Nhưng em chỉ thành người khi em sống giữa cuộc đời, em chỉ thành người khi em sống giữa quê hương... Đất nước mến thương cho em thành người”. Và như thế, nếu ai chưa nhận thức, chưa có tình cảm gần bó với xứ sở của mình thì hẳn họ chưa phải là một người trưởng thành:

*“Quê hương nếu ai không nhớ
Sẽ không lớn nổi thành người”.*

(Đỗ Trung Quân)